

"Verblijfsrecreatie in Epe"
Beleidsnotitie ter uitvoering van
"Epe, Natuurlijk Anders"
(vastgesteld in de raadsvergadering van 16 februari 2010)

Inhoudsopgave.

1. Voorwoord.....	2
2. Inleiding.....	2
3. De ambitie.....	2
4. Doelstelling.....	3
4.1. Belangenafweging.....	4
4.2. Brandveiligheid.....	4
4.3. Permanente bewoning.....	4
5. Vormen van verblijfsrecreatie.....	5
5.1. Overnachten in de openlucht.....	5
5.2. Overnachten kort verblijf.....	5
5.3. Overnachten lang verblijf.....	5
5.4. Overnachten op het platteland.....	5
6. Beleidsvoorstellen per verblijfsrecreatieve voorziening.....	5
6.1 Reguliere kampeerterreinen.....	6
6.1.1 Introductie.....	6
6.1.2 Beleidsvoorstellen.....	6
6.1.3 Instrumenten.....	7
6.2 Bungalowparken.....	7
6.2.1 Introductie.....	7
6.2.2 Beleidsvoorstellen.....	7
6.2.3 Instrumenten.....	8
6.3 Kleinschalige kampeerterreinen / "Minicamping".....	8
6.3.1 Introductie.....	8
6.3.2 Beleidsvoorstellen.....	8
6.3.3 Instrumenten.....	9
6.4 Kleinschalige kampeerterreinen / "Kamperen bij de boer".....	9
6.4.1 Introductie.....	9
6.4.2 Beleidsvoorstellen.....	9
6.4.3 Instrumenten.....	10
6.5 Kamperen buiten een kampeerterrein.....	10
6.5.1 Introductie.....	10
6.5.2 Beleidsvoorstellen.....	11
6.5.3 Instrumenten.....	11
6.6 Hotels / pensions.....	11
6.6.1 Introductie.....	11
6.6.2 Beleidsvoorstellen.....	11
6.6.3 Instrumenten.....	11
6.7 Bed & Breakfast.....	12
6.7.1 Introductie.....	12
6.7.2 Beleidsvoorstellen.....	12
6.7.3 Instrumenten.....	12
6.8 Gereguleerde overnachtingsplaatsen.....	12
6.8.1 Introductie.....	12
6.8.2 Beleidsvoorstellen.....	12
6.8.3 Instrumenten.....	13
6.9 Groepsaccommodaties / Kampeerboerderijen.....	13
6.9.1 Introductie.....	13
6.9.3 Instrumenten.....	13
7. Toeristenbelasting.....	14
7.1. Gelijkheidsbeginsel.....	14
7.2. Concurrentievervalsing.....	15
7.3. Besteding opbrengst toeristenbelasting.....	15
7.4. Tariefdifferentiatie.....	15
7.5. Beleidskeuzes.....	15
Bijlage 1. / Begripsomschrijvingen.....	1
Bijlage 2. / Beleid en wetgeving van invloed op gemeentelijk beleid.....	1
Bijlage 3. / Gemeentelijk beleid in relatie tot verblijfsrecreatie.....	1
Bijlage 4. / Inventarisatie initiatieven in de gemeente Epe.....	1
Bijlage 5. / Wensen belangenbehartigers.....	1

1. Voorwoord.

Logeren in de Gemeente Epe kan op veel manieren. Overnachten doe je op een camping, bij de boer, in een hotel, in een bungalow of in een bed & breakfast. En er zijn nog andere vormen waarbij je in Epe op een leuke manier kunt verblijven.

Verblijfsrecreatie onderscheidt zich daarom van dagrecreatie omdat in ieder geval op een of andere manier overnacht wordt.

Daar zal, ook na het vaststellen van het beleid op het terrein van verblijfsrecreatie, niets aan veranderen.

De gemeente Epe heeft veel te bieden en het moet de toerist zo aangenaam mogelijk worden gemaakt. De kwantiteit, de kwaliteit en de diversiteit van de verblijfsrecreatieve sector is mede bepalend of toeristen wel of niet naar Epe komen. Het is ook het terrein dat “gedreven” wordt door ondernemend Epe. De gemeentelijke overheid draagt in uitvoerende zin geen verantwoordelijkheid. In voorwaardenscheppende zin, waaronder regelgeving, heeft de gemeente wel een verantwoordelijkheid. Om die regelgeving gaat het met name in deze beleidsnotitie.

De gemeentelijke overheid staat voor de taak de ondernemers zo goed mogelijk te ondersteunen bij de realisering van hun plannen en voor wat betreft de regelgeving geldt daarbij “regelen wat en waar het moet”, niet meer en niet minder.

De weerslag daarvan treft u aan in deze beleidsnotitie.

2. Inleiding.

Op het terrein van verblijfsrecreatie heeft de gemeente Epe de ambitie om het aantal toeristische overnachtingen te verhogen en de kwaliteit van de voorzieningen te (doen) verhogen. Meer overnachtingen heeft een positief effect op de economische betekenis van recreatie in de gemeente Epe. Deze algemeen geformuleerde ambitie, die voortkomt uit de beleidsnota “Epe, Natuurlijk Anders”, en het intrekken van de Wet op de Openluchtrecreatie zijn aanleiding voor deze nota Verblijfsrecreatie.

In regionaal verband zijn er geen afspraken gemaakt ten aanzien de inbedding in eigen beleid van de verschillende gemeenten.

Het intrekken van de Wet op de Openluchtrecreatie is mede een gevolg van dereguleringstendensen bij de rijksoverheid. Zonder dat daar dwingende aanwijzingen voor zijn gegeven gaat het Rijk er wel vanuit dat de gemeente bij het door haar op te stellen beleid de WOR niet één op één gaat vervangen door nieuwe, nu gemeentelijke, regelingen. Dat past ook in het traject “Epe, minder regels”.

De te treffen maatregelen dienen eenvoudig en gemakkelijk handhaafbaar te zijn, hetgeen overigens past in de gemeentelijke visie om ook deregulerend te handelen.

Tenslotte wordt het beleid, in zijn algemeenheid, niet door de gemeente zelf uitgevoerd en ook is hierop het principe van de regisserende gemeente van toepassing.

3. De ambitie.

De ambitie van de gemeente Epe dient de juiste maat te hebben. Voordat de beleidskeuzes aan de orde komen is het van belang dat een standpunt wordt bepaald m.b.t. de positie van de gemeente; het regulerend optreden ter bewaking van de kwaliteit. Daarnaast moet worden vastgesteld wat in het bestemmingsplan kan worden geregeld en welke zaken, van niet ruimtelijke aard, anders geregeld kunnen worden.

De ambitie van de gemeente Epe ten aanzien van het nu voorliggende beleidsveld kan als volgt worden omschreven:

1. Verhoging van het aantal toeristische overnachtingen, te bereiken door kwaliteitsimpulsen binnen de voorzieningen, alsmede aandacht voor het stimuleren van toeristisch overnachtingen in het voor- en naseizoen.
2. Productdifferentiatie en productkwaliteit als uitgangspunt voor het toeristische product in de gemeente Epe.
3. Verblifsrecreatie als economische drager van het landelijk gebied.
4. Streven naar uniforme, eenvoudige regelgeving en handhaafbaarheid.
5. Zonering als instrument om verblifsrecreatie in te passen.
6. Bewaking, c.q. versterking van het landschap.

De ambitie en het niveau daarvan is gerelateerd aan de kernbegrippen zoals die in “Epe, Natuurlijk Anders” zijn verwoord en gekoppeld aan binnen de gemeente lopende trajecten als “Deregulering” en “Epe als regiegemeente”.

Ter illustratie wordt hierna aangegeven welke kernbegrippen en trajecten gekoppeld kunnen worden aan de genoemde ambitieonderdelen.

Ad 1. De verhoging van het aantal overnachtingen komt tegemoet aan het kernbegrip **economie**, terwijl het overbodig is te zeggen dat de kwaliteitsimpulsen gekoppeld zijn aan het begrip **kwaliteit**. De stimulans om het voor- en naseizoen beter in de markt te zetten is onlosmakelijk verbonden met het kernbegrip **seizoensverlenging**.

Ad 2. Productdifferentiatie wordt in relatie gebracht tot **kleinschaligheid**. Daarmee wordt duidelijk dat het streven niet is gericht op uitbreiden van het potentieel door de vestiging van nieuwe grote reguliere campings.

Ad 3. In deze ambitie wordt erkend dat verblifsrecreatie een belangrijke **economische** drager is in zijn algemeenheid en dat er impulsen kunnen worden gegeven aan verblifsrecreatie in het landelijk gebied.

Ad 4. Eenvoud in regelgeving en handhaafbaarheid is een ambitie die past in het traject **deregulering**.

Ad 5. Zonering is een instrument dat niet onbenut kan worden gelaten. Ook hier dient eenvoud te gelden.

Ad 6. De hier genoemde ambitie past bij de kernbegrippen **natuur** en **cultuur (cultureel erfgoed)**.

De realisering van de ambitie is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van de gemeente Epe en ondernemende partners op het terrein van verblifsrecreatie.

De gemeente Epe is bereid veel zaken over te laten aan het marktmechanisme (vraag en aanbod). Er wordt grote waarde gehecht aan het scheppen van randvoorwaarden, die nodig zijn om vraag en aanbod verder hun gang te laten gaan. Daarbij wordt voornamelijk gedacht aan aspecten van openbare orde, veiligheid en gezondheid, waarvoor de nodige regelingen bestaan.

In het bestemmingsplan hoort het kader thuis van uitsluitend ruimtelijke aspecten. Vigerende bestemmingsplannen beschikken al over een kader en bezien dient te worden of die kaders bijstelling behoeven teneinde wildgroei en ongewenste ontwikkelingen te voorkomen nu de Wet op de Openluchtrecreatie is ingetrokken.

Ten aanzien van andere, niet ruimtelijke, zaken dient terughoudendheid te worden betracht ten aanzien van het treffen van (gedetailleerde) regelgeving.

4. Doelstelling.

Op het gebied van de verblifsrecreatie heeft de gemeente Epe de ambitie om het aantal toeristische overnachtingen te verhogen.

Daartoe entameert de gemeente bij de ondernemers een kwalitatief hoogstaand product, wordt daar waar mogelijk in kwantitatieve zin een beperkte toename van het aantal plaatsen toegestaan en wordt in voorwaardenscheppende zin een bijdrage geleverd aan seizoensverlenging. De hiervoor genoemde punten hebben een positief effect op de economische betekenis van recreatie in Epe (de verblijfsrecreatieve sector zelf, indirecte bestedingen en toeristenbelasting).

Het beleid voor Verblijfsrecreatie stoelt op de volgende doelstellingen:

1. Verhoging van het aantal toeristische overnachtingen, met speciale aandacht voor de stimulering van het aantal toeristische overnachtingen in het voor- en naseizoen (seizoensverlenging).
2. Seizoensverlenging in verblijfsrecreatie sector wordt ondersteund door dagrecreatie en evenementen.
3. Productdifferentiatie en productkwaliteit als uitgangspunt voor een aantrekkelijk verblijfsrecreatief klimaat.
4. Streven naar uniforme regelgeving en handhaafbaarheid.
5. Deregulering waar mogelijk.
6. Behoud, c.q. versterking van het landschap, waarbij een zonering als middel kan worden ingezet.
7. Respect voor de natuur.
8. Kwaliteit van de sector boven grootschaligheid van bedrijven.

4.1. Belangenafweging.

Bij het opstellen van het beleid zoals dat nu voorligt zijn de belangen van verschillende betrokkenen voldoende afgewogen.

Het **gemeentelijk belang** is in beeld gebracht vanuit verschillende beleidsdisciplines door vooroverleg en toetsing van beleidsvoorstellen.

De **verblijfsrecreatieondernemer** heeft in brede zin (individueel en via belangenbehartigers) inspraak gehad op het 1^e ontwerp.

Degenen waarvoor verblijfsrecreatie "een last" zou kunnen betekenen (**bv. Omwonenden**) krijgen in het proces rond de vaststelling voldoende mogelijkheden om zienswijzen in te dienen. Mochten wijzigingen in beleid vertaald dienen te worden in bestemmingsplanwijzigingen dan brengt ook dat proces inspraakmogelijkheden met zich mee.

De **verblijfsrecreant** kan op directe wijze het minst het eigen belang bepleiten, maar er wordt van uitgegaan dat de verblijfsrecreatieondernemers en hun belangenbehartigers het belang van hun gasten ook in de overwegingen betrekken.

4.2. Brandveiligheid.

Veiligheid is in de gemeente Epe in zijn algemeenheid een groot goed. Brandveiligheid in het bijzonder verdient in relatie tot verblijfsrecreatie een bijzonder plaats. Met name gaat het daarbij uiteraard om de veiligheid voor de personen die te gast zijn en werken op verblijfsrecreatieve accommodaties maar zeker ook omdat dergelijke accommodaties in natuurgebieden, met een verhoogd risico, zijn gevestigd.

In de Wet op de Openluchtrecreatie waren omtrent de brandveiligheid regels opgenomen. In verband met het intrekken van de WOR gelden die regels niet meer. Daarmee is de regelgeving op het gebied van brandveiligheid op kampeerterreinen in een vacuüm gekomen. De Nederlandse Vereniging voor Brandweezorg en Rampenbestrijding heeft in 2007 de "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen" vastgesteld. Deze handreiking is afgestemd met verschillende belanghebbende partijen, waaronder de Recron, Stichting Vrije Recreatie en de VNG. In afwachting van nadere regelgeving wordt van eigenaren, exploitanten, beheerders en gebruikers van kampeerterreinen gevraagd de in de handreiking opgenomen regels na te leven. Daarom wordt de handreiking onverkort aan de doelgroep beschikbaar gesteld.

4.3 Permanente bewoning.

Het permanent bewonen van recreatieverblijven is **niet** toegestaan. De daaromtrent geldende regelingen zijn onverkort van toepassing.

5. Vormen van verblijfsrecreatie.

Verblijfsrecreatie is het totaal van mogelijkheden en voorzieningen om te recreëren op een bepaalde plaats in onze gemeente. Daarbij staat recreatief nachtverblijf centraal.

Voor dit recreatieve nachtverblijf zijn verschillende mogelijkheden te onderscheiden die hieronder genoemd zijn. De begripsomschrijvingen zijn in een bij deze notitie behorende bijlage weergegeven.

5.1. Overnachten in de openlucht.

Kamperen is een vorm van verblijfsrecreatie in de openlucht. Meestal is het de bedoeling om meer dan één nacht te verblijven, want het kamperen is een doel op zich. Hiervoor zijn verschillende mogelijkheden:

- Kamperen op reguliere kampeerterreinen
- Kamperen op kleinschalige kampeerterreinen
- Kamperen op natuurkampeerterreinen
- Kamperen buiten (bestemde) terreinen (vrij kamperen)
- Groepskamperen buiten een kampeerterrein
- Verenigingskamperen op eigen terrein
- Kamperen voor eigen gebruik

5.2. Overnachten kort verblijf.

Andere groepen toeristen zijn op doorreis en de logiesvorm is slechts een onderdeel. Het doel op zich is het rondtrekken in het gebied. De logiesvorm is onderdeel van de route. Er worden eenvoudige voorzieningen vereist. Ook hiervoor zijn verschillende mogelijkheden:

- Trekkershutten
- Gereguleerde Overnachtings Plaatsen (GOP's)
- Bed & Breakfast
- Paalkamperen
- Hotels en pensions

5.3. Overnachten lang verblijf.

Toeristen kiezen voor een hotel, vakantiewoning of –bungalow, als het doel van de vakantie is om voor langere tijd in het gebied te verblijven, zonder daarbij in de openlucht te overnachten.

- Bungalowparken
- Vakantiewoningen
- Hotels en pensions

5.4. Overnachten op het platteland.

Overnachten op het platteland geeft een verblijfsvoorzieningen weer, waarbij het doel van de vakantie is om het platteland te beleven. Hiervoor zijn verschillende mogelijkheden op verschillende niveaus:

- Plattelandskamers
- Plattelandsappartementen
- Groepsaccommodatie
- Kampeerboerderij als hoofdfunctie
- Kampeerboerderij als seizoensgebonden nevenfunctie
- Kamperen op kleinschalige kampeerterreinen

6. Beleidsvoorstellen per verblijfsrecreatieve voorziening.

Het primaire doel van deze notitie is gemeentelijke beleidsvorming op het terrein van verblijfsrecreatieve voorzieningen. Ten aanzien van de kampeervoorzieningen is dat ter “vervanging” van de Wet op de Openluchtrecreatie, terwijl er voor andere voorzieningen tot op heden geen beleid is geformuleerd.

6.1 Reguliere kampeerterreinen.

6.1.1 Introductie.

Een regulier kampeerterrein is een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens de inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst hebben van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.

Tot 1 januari 2008 was het op grond van artikel 8 van de Wet op de Openluchtrecreatie verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouder een kampeer terrein te houden.

Voor kampeerterreinen met toeristische, seizoens- en/of vaste standplaatsen kon bij B&W een vergunning worden aangevraagd. De vergunning werd alleen verleend als het terrein in het bestemmingsplan **uitsluitend of mede de bestemming kampeerterrein had**.

B&W verbonden aan de vergunning voorschriften over de soort en het aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen.

Daarnaast konden B&W in het belang van de orde, rust, veiligheid natuur- en landschapsbescherming, bescherming van het milieu, hygiëne en gezondheid, alsmede andere onderwerpen betreffende het kamperen, nadere beperkingen en voorschriften aan de vergunning verbinden.

Met ingang van 1 januari 2008 is de Wet op de Openluchtrecreatie ingetrokken en dient de gemeente haar eigen beleid te formuleren en instrumenten in te zetten om de beleidsdoelen te bereiken.

6.1.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Afzien van een nieuw vergunningstelsel.	Deregulering.
2. Er wordt voor gekozen voor een regeling die, met in achtneming van hierna te noemen voorstellen, zoveel mogelijk aansluit bij het bestaande gebruik en de bestaande rechten.	
3. Instellen van 3 zones voor het vestigen/uitbreiden van kampeerterreinen. a. Zone I : het grondgebied van de gemeente Epe ten westen van de dorpenweg (met uitzondering van de bebouwde kommen) b. Zone II: het grondgebied van de gemeente Epe ten oosten van de dorpenweg en ten westen van het Apeldoorns kanaal (met uitzondering van de bebouwde kommen). c. Zone III: het grondgebied van de gemeente Epe ten oosten van het Apeldoorns kanaal (met uitzondering van de bebouwde kommen).	Het gebied ten westen van de dorpenweg wordt beschouwd als kwetsbaar gebied waarin ontwikkelingen in kwantitatieve zin in principe niet zijn toegestaan en waarbij de geringe mogelijkheden worden ingezet voor kwaliteitsimpulsen van bestaande bedrijven. Bestaande voorzieningen worden gerespecteerd. "Hogere wetgeving" is daarvoor maatgevend (v.b. Streekplan). Het gebied ten oosten van de dorpenweg (met name het gebied tussen de dorpenweg en het Apeldoorns kanaal) is open voor ontwikkelingen in kwantitatieve zin voor zover er geen belemmeringen bestaan tengevolge van "hogere wetgeving" (v.b. Streekplan en EHS). In dit gebied geldt een afstand van 500 meter tot andere campings. In zone III is met name "kamperen bij de boer" gevestigd. Bij nieuw vestiging van reguliere campings wordt een minimale afstand van 1000 meter tot andere campings gehanteerd.

4. Een regulier kampeerterrein wordt in het bestemmingsplan positief bestemd.	De landelijke inpassing (afschermende beplanting) wordt in het bestemmingsplan geregeld om daarmee te waarborgen dat het aanzicht van het landschap niet wordt aangetast door “verrommelende elementen”.
5. In het bestemmingsplan worden geen voorschriften opgenomen over het aantal kampeermiddelen. De ondernemer kan binnen de geldende regelgeving zoals bouw- en brandveiligheidsvoorschriften, naar eigen inzicht invulling geven.	De WOR is ingetrokken met het doel de regeldruk voor ondernemers te verminderen. De ondernemer dient de mogelijkheid te hebben om flexibel te kunnen inspelen op de marktvraag.
6. De terreinen worden niet ingedeeld in de categorieën “toeristische standplaatsen” en “stacaravanstandplaatsen”.	De ondernemer moet kunnen inspelen op de markt.
7. Op reguliere kampeerterreinen mag het hele jaar worden gekampeerd.	Het kernbegrip seizoensverlenging in het beleid recreatie & toerisme dient niet belemmerd te worden door een beperkte opening van kampeerbedrijven. Permanente bewoning van recreatieverblijven is niet toegestaan.
8. Op “gemengde terreinen” (kamperen en bungalows) worden de bungalows positief bestemd.	Naar de bestaande situatie handelen. Permanente bewoning van recreatieverblijven is niet toegestaan.
9. Van eigenaren, exploitanten, beheerders en gebruikers wordt, in afwachting van nadere regelgeving, gevraagd te handelen naar de inhoud van de “Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen”.	De “Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen” wordt aan eigenaren/beheerders/exploitanten beschikbaar gesteld. In overleg met de sector wordt gewerkt aan een beleidslijn die wordt vastgelegd in een beleidsregel, waarmee ook het juridisch kader wordt vormgegeven. De gemeente neemt het initiatief voor het ontwerpen van de nadere regelgeving.

6.1.3 Instrumenten

1. Regelen in het bestemmingsplan door positieve bestemming. Daarbij de landschappelijke inpassing betrekken.
2. Nadere gemeentelijke regelgeving op het terrein van brandveiligheid op kampeerterreinen.

6.2 Bungalowparken.

6.2.1 Introductie

Een bungalowpark is een complex bestaande uit een aantal vakantiewoningen, vakantiebungalows of vakantieappartementen, voor zover deze verblijfseenheden voor tijdelijk verhuur door de exploitant of beheerder van het complex beschikbaar zijn. We spreken van een bungalowpark indien er sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.

6.2.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Het exploiteren van een	

bungalowpark kan alleen op gronden die een verblijfsrecreatieve bestemming hebben.	
2. De maximale oppervlakte bedraagt 75 m ² en de maximale inhoud van recreatiewoningen bedraagt 300 m ³ .	In overleg met de provincie bestaat de mogelijkheid om af te wijken van de maatvoering om daarmee maatwerk te leveren.
3. Permanente bewoning is niet toegestaan.	
4. Landschappelijke inpassing is noodzakelijk.	In overleg met de ondernemer afhankelijk van de situering van het park.
5. Het bedrijf dient te voldoen aan alle wettelijke regelingen van rijk, provincie, gemeente of andere overheidsinstanties.	
6. Jaarrond-exploitatie is mogelijk.	

6.2.3 Instrumenten

1. In het bestemmingsplan opnemen van een positieve bestemming.
2. Toepassing van instrumenten uit geldende regelgeving.

6.3 Kleinschalige kampeerterreinen / “Minicamping”

6.3.1 Introductie

Een kleinschalig kampeerterrein is een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf. Het kampeerterrein heeft betrekking op een kampeerterrein voor een beperkt aantal kampeerplaatsen.

Minicampings zijn kleinschalige campings bij burgerwoningen of **voormalige** agrarische bedrijven. Alleen in omvang verschillen zij van een reguliere camping. Veelal wordt de camping niet bedrijfsmatig geëxploiteerd, maar zorgt het uitbaten van die terreinen voor neveninkomsten. Het maximum aantal kampeermiddelen bedraagt maximaal 15.

6.3.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Een minicamping is een reguliere camping.	Nieuw vestiging van een kampeerterrein met een gering aantal plaatsen wordt getoetst aan de criteria die gelden voor vestiging van een regulier camping.
2. Bestaande minicampings kunnen in stand blijven onder de thans geldende planologische voorwaarden. 3. Nieuw vestiging onder die voorwaarden wordt niet toegestaan.	
4. Stacaravans zijn op bestaande minicampings niet toegestaan.	
5. Bestaande minicampings mogen	Er is geen economisch motief om het

maximaal 15 kampeerplaatsen aanbieden.	aantal kampeerplaatsen te verhogen
6. Landschappelijke inpassing is noodzakelijk.	Randbeplanting is bedoeld om het zicht op kampeermiddelen vanaf de openbare weg te voorkomen. De beplantingsstrook dient ingericht te zijn met inheems beplanting.
7. Een minicamping kan geopend zijn van 15 maart tot en met 31 oktober.	De openingsperiode komt nog in voldoende mate tegemoet aan mogelijkheden voor seizoensverlenging.
8. Van eigenaren, exploitanten, beheerders en gebruikers wordt, in afwachting van nadere regelgeving, gevraagd te handelen naar de inhoud van de "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen.	De "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen" wordt aan eigenaren/beheerders/exploitanten beschikbaar gesteld. De gemeente neemt het initiatief voor het ontwerpen van nadere regelgeving.

6.3.3 Instrumenten

1. Regelen in het bestemmingsplan door positieve bestemming. Daarbij de landschappelijke inpassing betrekken.
2. Nadere gemeentelijke regelgeving op het terrein van brandveiligheid op kampeerterreinen.

6.4 Kleinschalige kampeerterreinen / "Kamperen bij de boer".

6.4.1 Introductie

Een terrein of plaats nabij een agrarisch bedrijf, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf. Dit kampeerterrein of plaats is geschikt voor een beperkt aantal kampeerplaatsen.

Het maximum aantal kampeerplaatsen bedraagt 15.

Het is een voorziening die gericht is op het verwerven van neveninkomsten.

Kamperen op kleinschalige terreinen verheugt zich in een toenemende belangstelling. Daarbij speelt, in het geval van "kamperen bij de boer" plattelandsbeleving een rol. Deze vorm van kamperen vormt een bijdrage aan de differentiatie van het product kamperen.

6.4.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Kamperen bij de boer dient gekoppeld te zijn aan een productief agrarische bedrijf.	In het bestemmingsplan Buitengebied is deze activiteit toegestaan.
2. Het aantal kampeerplaatsen bedraagt maximaal 25.	Op grond van de huidige regelgeving is het toegestaan om maximaal 15 kampeermiddelen te plaatsen, waarbij stacaravans zijn uitgesloten. Gelet op de algemeen geuite wens om het aantal plaatsen van 15 te verhogen, lijkt een aantal van 25 plaatsen aanvaardbaar. Door een relatief geringe verhoging worden getroffen en te treffen voorzieningen meer renderend.

	Aan het verhogen van het aantal plaatsen wordt het aanbrengen van een afschermdende groenstrook gekoppeld.
3. Stacaravans zijn niet toegestaan.	
4. Terreinen dienen afgeschermd te worden door een groenstrook van inheemse beplanting.	In het veelal open landschap geeft de aanblik van caravans een rommelige indruk hetgeen voorkomen wordt door het aanbrengen van een beplantingsstrook rond de camping. Bij het niet aanbrengen van deze groenstrook kan het aantal kampeerplaatsen niet verhoogd worden tot 25.
5. De camping kan geopend zijn van 15 maart tot en met 31 oktober.	De openingsperiode komt nog in voldoende mate tegemoet aan mogelijkheden voor seizoensverlenging.
6. Wel toestaan in extensiveringsgebieden en verwevingsgebieden, niet in landbouwonontwikkelingsgebieden.	
7. Van eigenaren, exploitanten, beheerders en gebruikers wordt, in afwachting van nadere regelgeving, gevraagd te handelen naar de inhoud van de "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen".	De "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen" wordt aan eigenaren/beheerders/exploitanten beschikbaar gesteld. De gemeente neemt het initiatief voor het ontwerpen van nadere regelgeving.

6.4.3 Instrumenten

1. Het toestaan van "kamperen bij de boer" is vastgelegd in het **bestemmingsplan** buitengebied, evenals de periode van opening. Aanpassing is noodzakelijk op de onderdelen kampeermiddelen/kampeerplassen en het aantal daarvan.
2. Het vastleggen dat er een beplantingsstrook dient te worden aangebracht dient vastgelegd te worden in een **beleidsregel**, dan wel dat door een toevoeging in de begripsomschrijving in het bestemmingsplan te regelen.
3. Nadere gemeentelijke regelgeving op het terrein van brandveiligheid op kampeerterreinen.

6.5 Kamperen buiten een kampeerterrein.

6.5.1 Introductie

Onder deze vorm van kamperen vallen het groepskamperen buiten een kampeerterrein, het vrij kamperen en het kamperen op eigen terrein.

Groepskamperen buiten een kampeerterrein houdt in het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten de kampeerterreinen. Deze kampeervorm heeft betrekking op het onderdeel kampeerterreinen met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden. Met name sportverenigingen maken incidenteel gebruik van deze vorm van onderbrenging van gasten of eigen leden.

Onder **vrij kamperen** wordt verstaan het kamperen op een terrein of plaats waar het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van maximaal 5 kampeermiddelen gedurende korte perioden mogelijk is. Deze vorm van kamperen komt met name tegemoet aan de wensen van trekkende kampeers. Gelet op het feit dat geen faciliteiten worden geboden en er niet of nauwelijks toezicht kan worden uitgeoefend lijkt dit geen goede ontwikkeling. Bovendien leidt het toestaan daarvan tot een verrommeling van het landschap.

De derde vorm is het **kamperen op eigen terrein**. Daarbij wordt uiteraard bedoeld op het kamperen op eigen terrein en voor eigen gebruik. Handhaving daarop is lastig, terwijl het toestaan kan leiden tot een aantasting van het landschap.

6.5.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Groepskamperen toestaan voor zover de APV zich daartegen niet verzet.	Het groepskamperen wordt daarbij niet beschouwd als een commerciële activiteit. Het kamperen is geen doel op zich, maar wordt beschouwd als een nevenactiviteit bij een door een organisatie georganiseerde hoofdactiviteit, bv. het houden van een meerdaags sporttoernooi.
2. Vrij kamperen is niet toegestaan.	
3. Kamperen op eigen terrein is toegestaan voor eigen gebruik.	Daarbij wordt er vanuit gegaan dat het om één kampeermiddel gaat.
4. Van eigenaren, exploitanten, beheerders en gebruikers wordt, in afwachting van nadere regelgeving, gevraagd te handelen naar de inhoud van de "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen.	De "Handreiking Brandveiligheid Kampeerterreinen" wordt aan eigenaren/beheerders/exploitanten beschikbaar gesteld. De gemeente neemt het initiatief voor het ontwerpen van nadere regelgeving.

6.5.3 Instrumenten

1. Te regelen in de APV.
2. Nadere gemeentelijke regelgeving op het terrein van brandveiligheid op kampeerterreinen.

6.6 Hotels / pensions.

6.6.1 Introductie

Een hotel is een accommodatie waarin logies wordt verstrekt en waar eventueel afzonderlijke maaltijden, kleine etenswaren en dranken worden verstrekt aan gasten en mogelijk ook aan passanten.

Een pension is een huis waar men tegen betaling kost en inwoning krijgt. Het is een logies verstrekend bedrijf, dat over 5 of meer voor verhuur bestemde bedden beschikt, verdeeld over ten minste 2 kamers.

6.6.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Te regelen in het bestemmingsplan.	Er is een zodanig specifieke voorziening, afhankelijk van inrichtingswensen van de exploitant, dat nauwelijks alternatieven kunnen worden aangedragen. Hiervoor dient een apart bestemmingsplan te worden opgesteld, zodat de inrichting toegespitst kan worden op de specifieke situatie, met inachtneming van de gestelde regels en voorwaarden.
2. Jaarrond-exploitatie.	

6.6.3 Instrumenten

1. In het bestemmingsplan opnemen van een positieve bestemming.
2. Toepassing van instrumenten uit geldende regelgeving.

6.7 Bed & Breakfast.

6.7.1 Introductie

Bed & breakfast is een kleinschalige vorm van verblijfsrecreatie en richt zich met name op de trekkende toeristen, die voor één of enkele nachten een onderkomen zoeken. Typerend voor bed & breakfast is:

- de kleinschaligheid en de uitvoering is eenvoudig;
- bed & breakfast is gekoppeld aan de woonfunctie; dat betekent dat mede gebruik wordt gemaakt van keuken en sanitair van de woning;
- bed & breakfast dient binnen de bestaande woning gerealiseerd te worden;
- maximaal 4 slaappleatsen

De indeling en invulling van de kamers is sterk afhankelijk van de bestaande bebouwing. De mogelijkheden voor B&B worden per situatie bekeken.

6.7.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. Bed & Breakfast te beschouwen als onderdeel van de woonfunctie.	
2. Overal in de gemeente toe te staan.	De activiteit is zodanig kleinschalig dat het overal in de gemeente kan worden toegestaan.
3. Van de activiteit dient melding te worden gemaakt bij de gemeente.	Gelet op het feit dat voor het verblijf toeristenbelasting verschuldigd is dient de gemeente op de hoogte te zijn van de activiteit, om daarop volgens de geldende regels de belasting te kunnen heffen.

6.7.3 Instrumenten

1. Er hoeft geen instrument te worden ingezet.

6.8 Gereguleerde overnachtingsplaatsen.

6.8.1 Introductie

Een Gereguleerde Overnachtingsplaats is een parkeerplaats die, geheel of gedeeltelijk is ingericht, die een goede en stevige ondergrond biedt voor een kampeerauto en die gedurende een beperkt aantal nachten wordt gebruikt als verblijfplaats. Bij deze plaats zijn al dan niet voorzieningen aangebracht.

In toenemende mate maken verblijfsrecreanten gebruik van campers/kampeerauto's. In toenemende mate is er ook behoefte om in campers te overnachten buiten de poorten van kampeerterreinen in welk vorm dan ook.

Bij het realiseren van GOP kunnen de volgende uitgangspunten worden gehanteerd:

- Goede bereikbaarheid
- Eenvoudige inrichting zonder de faciliteiten van een camping
- Bestaande uit minimaal 2 kampeerplekken
- Bestemd voor korte verblijfsrecreatie (maximaal 48 uur aaneengesloten)
- Ligging in de nabijheid van het centrum

6.8.2 Beleidsvoorstellen

Voorstel	Toelichting
1. De inrichting van 2 GOP plaatsen (ieder bestaande uit vier "kampeerplaatsen"), één op een nader te bepalen plaats in het	Een deel van de "camperaars" zoekt specifiek naar overnachtingsmogelijkheden buiten reguliere kampeerterreinen. Deze groep trekt liever naar een ander gebied

centrum van Vaassen en één op een nader te bepalen plaats in het centrum van Epe.	waar die mogelijkheden wel zijn dan dat men uitwijkt naar een reguliere camping.
2. Geen faciliteiten (zoals sanitair, stortplaats, etc) aanbieden.	Voor gebruikers van kampeerauto's geldt dat zij de gebruiksmogelijkheden van de kampeerauto optimaal kunnen/willen benutten. Het aanbieden van sanitaire voorzieningen is daarmee overbodig. Het is wenselijk om een summiere afvalvoorziening te bieden.
3. Geen vergoeding vragen voor het gebruik van een kampeerplaats.	Het niet bieden van faciliteiten en de kosten gemoeid met inning pleiten ervoor geen vergoeding voor het korte verblijf te vragen
4. De plaatsen zijn het gehele jaar te gebruiken.	Kampeerdere met een kampeerauto kunnen in principe het gehele jaar gebruik maken van de GOP. Uit onderzoek blijkt ook dat "camperaars" het gehele jaar door van de kampeerauto gebruik maken en niet of nauwelijks worden beïnvloed door weersomstandigheden.

6.8.3 Instrumenten

1. De GOP plaatsen op basis van de in de APV geboden mogelijkheid aan te wijzen.
2. Handhaving door Buitengewoon Opsporingsambtenaren in dienst van de gemeente Epe.

6.9 Groepsaccommodaties / Kampeerboerderijen.

6.9.1 Introductie.

Een groepsaccommodatie is (een deel van) een gebouw welke blijvend bestemd is voor tijdelijk recreatief nachtverblijf door groepen, waarbij wordt overnacht in slaapzalen en/of slaapkamers en waar een dagverblijf beschikbaar is waarin de gasten mede huishoudelijke werkzaamheden kunnen verrichten. Een kampeerboerderij valt onder het begrip groepsaccommodatie. Een groepsaccommodatie heeft het volgende kenmerk: gemeenschappelijk gebruik van sanitaire voorzieningen, keuken, verblijfsruimten en slaapzalen.

In deze bestaat een ontwikkeling naar kleinere verblijfeenheden en privé sanitair.

6.9.2 Beleidsvoorstellen.

Voorstel	Toelichting
1. Het exploiteren van een groepsaccommodatie kan alleen op gronden die een verblijfsrecreatieve bestemming hebben.	
2. Het bedrijf dient te voldoen aan alle wettelijke regelingen van rijk, provincie, gemeente of andere overheidsinstanties.	
3. Jaarrond exploitatie is mogelijk.	

6.9.3 Instrumenten.

1. In het bestemmingsplan opnemen van een positieve bestemming.
2. Toepassing van instrumenten uit geldende regelgeving.

7. Toeristenbelasting.

In een beleidsvisie op de verblijfsrecreatie mag een doorkijk op de toeristenbelasting niet ontbreken, omdat deze onlosmakelijk aan elkaar zijn verbonden.

De toeristenbelasting wordt geheven voor het houden van verblijf en wordt dus geheven van de gasten (toeristen). Omdat het onmogelijk is iedere gast afzonderlijk te benaderen heeft de wetgever ervoor gekozen dat de ondernemer de aanslag krijgt. De ondernemer mag de aanslag echter doorberekenen en dat gebeurt in de praktijk ook (voor de toerist veelal zichtbaar op de factuur)

Meer dan eens is de heffing van toeristen en forensenbelasting onderwerp van discussie geweest. In discussie spelen onder meer de volgende elementen een rol:

- de hoogte van het tarief
- totale afschaffing van de belasting
- de besteding van de opbrengst door de gemeente

7.1. Gelijkheidsbeginsel.

Een discussie over het onderwerp “afschaffing” heeft de meest verstrekkende gevolgen. Daarmee komt een belangrijk bron van inkomsten van de gemeente te vervallen, waarvoor geen direct alternatief voorhanden is.

Veelal wordt het argument “strijd met het gelijkheidsbeginsel” tussen de bedrijfstak “verblijfsrecreatie” en andere bedrijfstakken (musea, horeca, detailhandel) als motivering daarvoor aangedragen. In dit verband heeft de VNG aangegeven mee te willen werken aan een onderzoek naar de vervanging van de toeristen forensenbelasting door een verblijfsbelasting, waarmee bestaande knelpunten (waaronder de beperking tot overnachtingen) kunnen worden weggenomen.

De minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft aangegeven zo'n onderzoek te willen instellen. Gelet op de wijze van doorberekening drukt er geen extra last op de bedrijfstak zelf.

7.2. Concurrentievervalsing.

De Recron is van mening dat er concurrentievervalsing optreedt, omdat sommige gemeenten wel en andere geen toeristenbelasting heffen. Bovendien verschillen de tarieven per gemeenten, waardoor de prijs voor hetzelfde product van gemeente tot gemeente kan verschillen.

Er zijn geen aanwijzingen dat de toeristen zich bij hun keuze laten leiden door de hoogte van de toeristenbelasting. De omgeving is meer maatgevend dan de overnachtingsplaats. Uit onderzoek is gebleken dat de toeristenbelasting door de toerist niet als een belemmering wordt ervaren. Overigens maakt de toeristenbelasting een marginaal onderdeel uit van het totaal aan bestedingen in de toeristisch recreatieve sector.

7.3. Besteding opbrengst toeristenbelasting.

Als bezwaar wordt ervaren dat de gemeente de toeristenbelasting gebruikt als algemeen dekkingsmiddel. De verblijfsrecreatieve sector bestempelt dat als "de toerist is de melkkoe" van de gemeente. Bovendien worden geen grenzen gesteld aan de hoogte van het tarief. Tenslotte wordt aangenomen dat de gemeente de opbrengst gebruikt om gaten te dichten in de begroting.

De gemeente doet veel uitgaven die direct of indirect in relatie kunnen worden gebracht met de verblijfsrecreatieve sector. Het is waar dat daarover in zijn algemeenheid geen inzicht bestaat, met andere woorden niet altijd is duidelijk wat de toerist (de belastingbetaler) terugkrijgt. Toch zijn er veel gemeentelijke uitgaven die aangemerkt kunnen worden als een "teruggaaf" aan de belastingbetaler.

Het budget van ruim € 50.000,-- voor de stimulering van recreatie en toerisme levert producten op die het aantrekkelijker maken voor toeristen om de gemeente Epe te bezoeken. We hebben het dan al over zo'n 7% van de opbrengst toeristenbelasting. De subsidiëring van het Veluws Streekmuseum komt rechtstreeks uit de opbrengst toeristenbelasting.

Het onderhouden van routenetwerken, met name fietspaden, het fietsknooppunten systeem en het fietstotaalplan, zijn voorbeelden van producten die gerelateerd kunnen worden aan de opbrengst toeristenbelasting.

De bijdragen die verstrekt worden aan het Veluws Bureau voor Toerisme en de VVV Veluwe IJsselvallei (peil 2008: in totaal ruim € 60.000,--) komen direct en indirect ten goede van de toerist in de vorm van promotie, marketing en informatievoorziening, hetgeen ruim 8% betekent van de opbrengst toeristenbelasting.

Het lijkt in dit verband goed om het Platform Recreatie en Toerisme in de Gemeente Epe jaarlijks te informeren over de ontwikkelingen rond de toeristenbelasting (heffing en directe / indirecte besteding).

7.4. Tarievendifferentiatie.

Voor alle vormen van verblijf wordt per overnachting hetzelfde tarief in rekening gebracht. Dit wordt bv. door De Recron onrechtvaardig gevonden. Die belangenbehartiger is van mening dat de tarieven gedifferentieerd dienen te worden naar de verschillende producten.

Er zijn gemeenten die gedifferentieerde tarieven hanteren. Hiertoe bestaat echter geen verplichting en de gemeente heeft gekozen voor een efficiënte werkwijze; het hanteren van één tarief. Uit doelmatigheidsoverwegingen wordt niet overwogen om de tarieven te differentiëren.

7.5. Beleidskeuzes.

1. De gemeente Epe neemt niet in overweging de toeristenbelasting af te schaffen.
2. Het resultaat van het onderzoek naar de invoering van een verblijfsbelasting en het advies daarover van de VNG wordt afgewacht.
3. De gemeente Epe gaat inzichtelijk maken welke kosten gerelateerd kunnen worden aan de verblijfsrecreatieve sector.
4. Het Platform Recreatie en Toerisme jaarlijks informeren over de ontwikkelingen m.b.t. heffing en directe/indirecte besteding van de middelen.

5. De gemeente Epe blijft één tarief hanteren voor de toeristenbelasting.

Bijlage 1. / Begripsomschrijvingen.

Te hanteren begrippen dienen omschreven te worden om daarmee te voorkomen dat er verschillende beelden gaan bestaan ten aanzien een specifiek onderdeel van de verblijfsrecreatieve sector. De begrippen zoals die in deze beleidsnotitie worden gehanteerd worden als volgt omschreven.

Algemeen	
Bedrijfsmatige exploitatie	Het via een bedrijf, stichting of andere rechtspersoon voeren van een zodanig beheer/exploitatie, dat in de logiesverblijven - permanent wisselende - recreatieve (nacht)verblijfsmogelijkheden geboden worden.
Kampeermiddel	Tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde waarvoor ingevolge artikel 40 van de Woningwet een bouwvergunning vereist is; een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf.
Recreatie	Mogelijkheden tot ontspanning, vrijetijdsbesteding
Verblijfsrecreatie	Verblijfsrecreatie is het totaal van mogelijkheden en voorzieningen om te recreëren op een bepaalde plaats in Nederland, waarbij recreatief nachtverblijf centraal staat.

Voorzieningen	
Bed & breakfast	Bed & breakfast is een kleinschalige vorm van verblijfsrecreatie en richt zich met name op de trekkende toeristen, die voor één of enkele nachten een onderkomen zoeken. Typisch voor bed & breakfast is: ➤ de kleinschaligheid en de uitvoering is eenvoudig; ➤ bed & breakfast is gekoppeld aan de woonfunctie; dat betekent dat mede gebruik wordt gemaakt van keukens en sanitair van de woning; ➤ bed & breakfast dient binnen de bestaande woning gerealiseerd te worden; ➤ maximaal 4 slaapplaatsen.
Bungalowpark	Een bungalowpark is een complex bestaande uit een aantal vakantiewoningen, vakantiebungalows of vakantieappartementen, voor zover deze verblijfseenheden voor tijdelijk verhuur door de exploitant of beheerder van het complex beschikbaar zijn. We spreken van een bungalowpark indien er sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.
Gereguleerde Overnachtingsplaats (GOP)	Een parkeerplaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, die een goede en stevige ondergrond biedt voor een kampeerauto en die gedurende een beperkt aantal nachten wordt gebruikt als verblijfplaats. Bij deze plaats zijn al dan niet voorzieningen aangebracht.

Groepsaccommodatie	(Deel van) een gebouw welke blijvend is bestemd voor tijdelijk recreatief nachtverblijf door groepen, waarbij wordt overnacht in slaapzalen en/of slaapkamers en waar een dagverblijf beschikbaar is waarin de gasten mede huishoudelijke werkzaamheden kunnen verrichten. Een kampeerboerderij valt onder het begrip groepsaccommodatie. Een groepsaccommodatie heeft het volgende kenmerk: Gemeenschappelijk gebruik van sanitaire voorzieningen, keuken, verblijfsruimten en slaapzalen. Er bestaan ontwikkelingen naar kleinere verblijfeenheden en privé sanitair.
Groepskamperen buiten een kampeerterrein	Het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten de kampeerterreinen. Deze kampeervorm heeft betrekking op het onderdeel kampeerterreinen met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard ten behoeve van eigen doeleinden.
Hotel	Een hotel is een accommodatie waarin logies wordt verstrekt en waar eventueel afzonderlijke maaltijden, kleine etenswaren en dranken worden verstrekt aan gasten en mogelijk ook aan passanten.
Kamperen voor eigen gebruik	Het plaatsen van één kampeermiddel voor eigen gebruik door een eigenaar van een terrein voor een vastgestelde periode.
Kleinschalig kampeerterrein	Een terrein of plaats nabij een agrarisch of voormalig agrarisch bedrijf, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf. Dit kampeerterrein of plaats is geschikt voor een beperkt aantal kampeerplaatsen.
Kampeerpplaats c.q. standplaats	Een in of op het terrein aangegeven, zichtbaar gemarkeerde plek, d.m.v. nummering, stroomvoorziening, erfafscheiding of anderszins, voor het plaatsen of geplaatst houden van een kampeermiddel ten behoeve van tijdelijk recreatief nachtverblijf. Een bijzet-tentje voor bijvoorbeeld de kinderen wordt hierbij niet als afzonderlijk kampeermiddel aangemerkt.
Landschapscamping	Een landschapscamping heeft maximaal zestig kampeerplaatsen met een beperkte dichtheid, op aan de landbouw te onttrekken grond en aansluitend bij bestaande of voormalige (agrarische) bouwblokken. De gemiddelde grootte van een standplaats dient minimaal 300 m ² (bruto) te zijn. Bij de inrichting van dergelijke campings moeten de natuur- en landschapswaarden worden verhoogd door een passende, robuuste en duurzame beplanting op en rond het kampeerterrein. De oppervlakte voor de nieuwe natuur dient ten minste drie maal zo groot te zijn als de oppervlakte voor de standplaatsen.
Natuurkampeerterrein	Een natuurkampeerterrein is een aaneengesloten gebied van tenminste 25 ha bos, natuurgebied en/of waardevol cultuurlandschap, maximaal 30 plaatsen per hectare en een maximum verblijfsduur van 28 nachten. Een natuurkampeerterrein is qua inrichting eenvoudig van aard en heeft een sober voorzieningenniveau. Er is geen beperking opgenomen aan de openingsperiode.
Pension	Huis waar men tegen betaling kost en inwoning krijgt. Een logies verstrekend bedrijf, dat over 5 of meer voor verhuur bestemde bedden beschikt, verdeeld over ten minste 2 kamers.

Plattelandsappartementen	(Deel van) een (voormalig) agrarisch gebouw welke blijvend is bestemd voor tijdelijk recreatief nachtverblijf, waarbij wordt overnacht in zelfstandige eenheden, waarin keuken en/of sanitair zijn ondergebracht, al dan niet in combinatie met een dagverblijf. Het gaat hier om een vorm van verblijfsrecreatie die mede tot doel heeft de agrarische leefomgeving te ervaren. Een plattelandsappartement is groter dan 50 m ² . Appartementen die kleiner zijn dan 50m ² worden beschouwd als een plattelandskamer.
Plattelandskamers	(Deel van) een (voormalig) agrarisch gebouw welke blijvend is bestemd voor recreatief nachtverblijf, waarbij wordt overnacht in kamers en dat, al dan niet in combinatie met een dagverblijf, beschikbaar is en waar keuken en sanitair in een gemeenschappelijke ruimte worden ondergebracht. Het gaat hier om een vorm van verblijfsrecreatie die mede tot doel heeft de agrarische leefomgeving te ervaren.
Regulier kampeerterrein	Een terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf.
Trekkershut	Een houten blokhut met maximale grootte van 30m ² , waarvoor een bouwvergunning is vereist en dat dient als periodiek verblijf voor wisselende groepen van recreanten, die hun hoofdverblijf elders hebben. We spreken van een trekkershut indien er sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.
Vakantiebungalow	Een gebouw van een bungalowtypering, waarvoor een vergunning ingevolge artikel 40 van de Woningwet is vereist en dat dient als periodiek verblijf voor wisselende groepen van recreanten, die hun hoofdverblijf elders hebben. We spreken van een vakantiebungalow indien er sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.
Vakantiewoning	Een gebouw van een woningtypering, waarvoor een vergunning ingevolge artikel 40 van de Woningwet is vereist en dat dient als periodiek verblijf voor wisselende groepen van recreanten, die hun hoofdverblijf elders hebben. We spreken van een vakantiewoning indien er sprake is van bedrijfsmatige exploitatie.
Vrijkamperen	Een terrein of plaats waar het tijdelijk plaatsen of geplaatst houden van maximaal 5 kampeermiddelen gedurende korte perioden mogelijk is. Deze vorm van kamperen komt met name tegemoet aan de wensen van trekkende kampeersers.

Bijlage 2. / Beleid en wetgeving van invloed op gemeentelijk beleid.

Bij de totstandkoming van beleid en bij de uitvoering daarvan dient rekening te worden gehouden met bestaand beleid en wetgeving van hogere overheden.

In het kort wordt hierna aangegeven welk beleid mede maatgevend is voor het gemeentelijk beleid en de uitvoering daarvan.

Wet op de Openluchtrecreatie

Op 1 januari 2008 wordt de WOR ingetrokken. Er komt geen nieuwe wet in de plaats van de WOR. De intrekking van de WOR heeft tevens tot gevolg dat de bepalingen in de legesverordening op grond van de WOR komen te vervallen. De vervallen bepalingen kunnen vervolgens worden vervangen door legesplichtige vergunningen op grond van de gemeentelijke verordening.

Reconstructiewet

De Reconstructiewet is opgesteld om de kwaliteit van het landelijk gebied een impuls te geven, zodat een duurzaam en leefbaar platteland tot stand gebracht wordt. Diverse aspecten kunnen hierbij een rol spelen. Te denken valt aan verbetering van de recreatieve mogelijkheden, maar ook aan een *duurzame* landbouw, sterkere natuur en landschap, verlaging van de milieubelasting en verbetering van de infrastructuur, het woon- en werkklimaat en de economische structuur.

Voor het thema recreatie en toerisme geeft de Reconstructiewet aan dat in ieder geval inzicht moet worden verkregen in:

- de wijze waarop de toegankelijkheid van het agrarisch gebied wordt vergroot en de aantrekkelijkheid van het landschap voor recreatie en toerisme zal toenemen;
- de wijze waarop een bijdrage geleverd wordt aan de taakstelling groen om de stad;
- de uitbreidingsmogelijkheden en saneringsnoodzaak van bestaande verblijfsrecreatie in de Groene Contourgebieden.

Een van de belangrijkste onderdelen van het reconstructieproces is de integrale zonering. In het Reconstructieplan is het landelijk gebied ingedeeld in drie gebieden:

1. Verwevingsgebieden

In verwevingsgebieden functioneren verschillende functies naast elkaar, maar moeten op elkaar worden afgestemd. Bij nieuwe ontwikkelingen wordt bekeken welke consequenties zij hebben op andere functies en of deze consequenties wenselijk zijn.

Vanuit het oogpunt verblijfstoerisme worden de volgende kansen en randvoorwaarden beschreven:

Uitbreiding van verblijfsrecreatie is mogelijk. De uitbreiding moet op kwaliteitsverbetering gericht zijn.

2. Extensiveringsgebied:

In extensiveringsgebied functioneren verschillende functies naast elkaar, maar natuur en landschap hebben hier het primaat. Overige functies (onder andere landbouw en recreatie & toerisme) kunnen een plek hebben in deze zones, mits zij de ontwikkeling van natuur, landschap en wonen niet belemmeren.

Vanuit het oogpunt verblijfstoerisme worden de volgende kansen en randvoorwaarden beschreven:

- ***Nieuwvestiging van verblijfs- en intensieve dagrecreatie is in principe niet mogelijk***
- ***Bestaande verblijfsrecreatie kan onder voorwaarden ontwikkelingsruimte worden geboden. Kwaliteitsimpuls is daarbij een eis.***

3. Landbouwontwikkelingsgebied:

In dit gebied heeft de landbouw het primaat. Mogelijkheden worden gegeven tot uitbreiding en ontwikkeling van bestaande bedrijven en nieuwvestiging van intensieve veehouderijbedrijven. De recreatie is kleinschalig en extensief. Ontwikkelingen in recreatiesector mogen de ontwikkeling of inplaatsing van nieuwe agrarische bedrijven niet belemmeren. Vanuit het oogpunt verblijfstoerisme worden de volgende kansen en randvoorwaarden beschreven:

- ***Er zijn geen mogelijkheden voor de vestiging van een toeristisch-recreatief bedrijf.***
- ***Huidige recreatiebedrijven kunnen blijven bestaan en kunnen ontwikkelingsruimte krijgen voor zover niet schadelijk/belemmerend voor de landbouw. De bestaande stankwetgeving kan worden benut door de landbouw en niet door de recreatie.***
- ***Indien recreatie een neventak is op een agrarisch bedrijf en het agrarisch bedrijf beëindigt de agrarische bedrijfsvoering kan de recreatietak in huidige omvang gehandhaafd blijven voor zover en zolang zij de ontwikkeling van agrarische bedrijven niet frustreert.***

Wet ruimtelijke ordening

De wet op de Ruimtelijke Ordening regelt de ruimtelijke planning in Nederland. Op provinciaal niveau is dit vertaald in streekplannen. Het streekplan is vervolgens op gemeentelijk niveau uitgewerkt in bestemmingsplannen. De meeste vormen van verblijfsrecreatie zijn ruimtelijk vastgelegd in bestemmingsplannen. De ontwikkeling van nieuwe mogelijkheden is dan ook afhankelijk van huidige bestemmingsplannen of van bestemmingsplanwijzigingen. Het is de planning dat op 1 januari 2008 de nieuwe wet Ruimtelijke Ordening van kracht wordt.

Nota Ruimte

In de Nota Ruimte zijn de uitgangspunten voor de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland vastgelegd. Het gaat hierbij om inrichtingsvraagstukken die spelen tussen nu en 2020, met een doorkijk naar 2030. In de nota worden de hoofdlijnen van beleid aangegeven, waarbij de ruimtelijke hoofdstructuur van Nederland (RHS) een belangrijke rol zal spelen. De nota heeft vier algemene doelen:

- versterken van de economie (oplossen van ruimtelijke knelpunten);
- krachtige steden en een vitaal platteland (bevordering leefbaarheid en economische vitaliteit in stad en land);
- waarborging van waardevolle groengebieden (behouden en versterken natuurlijke, landschappelijke en culturele waarden);
- veiligheid (voorkoming van rampen).

Wet Milieubeheer en Inrichtingen- en vergunningenbesluit

In de Wet Milieubeheer is aangegeven welke bedrijfsactiviteiten mogelijk nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben en daardoor in beginsel zijn onderworpen aan de vergunningplicht ingevolge de Wet milieubeheer.

De Wet geurhinder en veehouderij.

Volgens de Wet geurhinder en veehouderij wordt een object eerst dan beschermd wanneer sprake is van een geurgevoelig object. Een geurgevoelig object is een gebouw, bestemd blijkens aard, indeling en inrichting geschikt om te worden gebruikt voor menselijk wonen of menselijk verblijf en die daarvoor permanent of een daarmee vergelijkbare wijze van gebruik, wordt gebruikt.

Dat betekent voor campings zowel als voor een kleinschalige nevenactiviteit bij een agrariër dat objecten niet worden beschermd daar waar het geen gebouwen betreffen (kampeermiddelen) en gebouwen die maar een klein deel van de tijd worden bezet (trekkershutten, stacaravans, e.d.).

Voorzieningen die permanent worden bewoond of permanent in gebruik zijn zoals vakantiebungalows die ook voor langere tijd (mogen) worden verhuurd worden wel als geurgevoelig object aangemerkt.

Centrale voorzieningen bij een camping die een verblijfsfunctie hebben voor bv. personeel zoals een kantine en/of receptie kunnen ook onder de bescherming vallen, afhankelijk weer van de tijd waarin de voorziening permanent wordt bezet door dezelfde personen.

De mate van bescherming is sedert de invoering van de Wet geurhinder en veehouderij ook veranderd. Werden voorheen campings nog op het hoogste niveau beschermd als ware het een woonkern, nu is sprake van een bescherming op het niveau van een burgerwoning in het buitengebied (er van uitgaande dat de camping altijd buiten de bebouwde kom van een kern is gelegen). De doorgevoerde wijziging heeft tot gevolg dat recreatievoorzieningen een lagere bescherming genieten en betekenen tegelijkertijd dat agrarische activiteiten veel minder kunnen worden belemmerd door recreatieve nevenactiviteiten van collega-agrariërs.

Maakt een kleinschalig-kampeerterein deel uit van een inrichting die vóór 19 maart 2000 onderdeel was van een veehouderij dan geldt in afwijking van de eerder genoemde bescherming een mogelijk lager niveau van bescherming door dat dan buiten de bebouwde kom kan worden volstaan met een afstand van 50 meter tussen bron en geurgevoelig gebouw onderdeel van de voormalige inrichting (veelal bedrijfswoning) alsmede het terrein voor kleinschalig kamperen.

Gemeenten hebben in de Wet geurhinder en veehouderij de mogelijkheid eigen beleid vast te stellen waarin zij strenger dan wel soepeler wensen om te gaan met de bescherming tegen geurhinder. Voor Twenterand geldt dat in ieder geval voor de extensiveringsgebieden en verwevinggebieden geen specifiek geurbeleid zal worden vastgesteld. Voor het landbouwontwikkelingsgebied geldt dat aldaar onvoldoende bescherming tegen geurhinder mogelijk is omdat sprake kan zijn van overmatige geurhinder.

Bijlage 3. / Gemeentelijk beleid in relatie tot verblijfsrecreatie.

Een aantal gemeentelijke beleidsbeslissingen, neergelegd in beleidsnota's, zegt direct dan wel indirect het nodige over de Verblijfsrecreatie in de gemeente Epe. De beleidsbeslissingen die voornamelijk in grote lijnen zijn geformuleerd worden hieronder weergegeven. Bij het specifieke beleid ten aanzien van Verblijfsrecreatie worden voornemens daaraan getoetst.

1. Toekomstvisie 2010.

In de Toekomstvisie 2010 is een leidraad opgenomen ten aanzien van een inhoudelijke benadering van verschillende beleidsvelden. Een greep daaruit en voor zover van toepassing op het beleidsveld "Verblijfsrecreatie" geeft het volgende beeld.

"Voortbouwen op kwaliteit"! Dit motto staat centraal in de Toekomstvisie 2010 van de gemeente Epe. Optimaliseren van bestaande kwaliteiten, sterke punten en eigenschappen, dat is waar het bij de gemeente Epe om draait. Uiteraard wordt daarbij ingespeeld op de veranderingen die vanuit de omgeving op de gemeente afkomen.

Met situaties, die mogelijkheden voor ontwikkeling bieden, zal beperkt worden omgegaan. Deze insteek is ook de wens van de inwoners van de gemeente Epe. Deze hechten aan de leefbaarheid van de dorpen (o.a. behoud dorpsuitstraling) en het gebied daaromheen (natuur, landschap, milieu versus recreatie en toerisme).

Toekomstvisie Epe 2010 stelt dat meer werkgelegenheid in de sector recreatie en toerisme een kans voor de gemeente Epe zou kunnen betekenen. Maar ook de economische voordelen die direct samenhangen met het aantal toeristen kan daartoe gerekend worden. Een ontwikkeling van de gemeente Epe als een "Valkenburg" van Gelderland wordt duidelijk als een bedreiging gezien.

De sterke punten op het gebied van recreatie en toerisme zijn:

- gunstige ligging
- landschappelijke en natuurlijke kwaliteit
- traditioneel toeristisch-recreatief product

De zwakke punten:

- openbaar vervoer en infrastructuur
- recreatie/toerisme kwetsbaar en weinig innovatief

Belangrijke kansen:

- gericht en strategisch gebruik maken van de natuur- en landschapskwaliteiten.
- diversificatie en kwaliteitsverhoging toeristisch-recreatief product
- aantrekken nieuwe niet-traditionele bedrijvigheid
- gebruik maken van de strategische ligging

De zogenaamde middenzone (gebied tussen de dorpenweg en de A50) biedt ontwikkelingsmogelijkheden op diverse terreinen: woningbouw, werkgelegenheid, recreatie en toerisme, agrarische bedrijvigheid en voorzieningen.

Bij de realisering van het gewenste voorzieningenniveau kan een combinatie gezocht worden met het onderdeel recreatie en toerisme. Binnen de ontwikkeling van de ruimtelijke structuurvisie wordt hierover een standpunt ingenomen. Bij dit onderdeel is de overheersende mening bij de inwoners een beperkte uitbreiding aan voorzieningen toe te staan. Op deze manier ontstaat een combinatie van voorzieningen gericht op zowel de inwoners als de recreanten en toeristen. Zo'n ontwikkeling is herhaaldelijk ondersteund door inwoners.

De gemeente Epe geeft beperkte mogelijkheden aan verbreding en vernieuwing van het toeristisch-recreatieve product. Voor de toekomstige recreatieve ontwikkelingen van Epe wordt ook gekeken naar de mogelijkheden van verbreding van de doelgroep en verlenging van het seizoen.

De inwoners geven duidelijk aan dat recreatie en toerisme onder voorwaarden verder ontwikkeld mag worden. Maar toeristen veroorzaken ook overlast en de burgers hebben het gevoel ondergeschikt te zijn aan de toerist. De leefbaarheid wordt hier en daar aangetast.

De inwoners kiezen voor behoud van het bestaande met mogelijkheden voor een beperkte uitbreiding. Ze zoeken de ontwikkeling vooral in verbetering van de kwaliteit. In ieder geval is er geen behoefte aan ontwikkeling van grootschalige toeristische voorzieningen en uitbreiding van de verblijfsrecreatie.

De algemene constatering is dat de sector recreatie en toerisme een belangrijke bijdrage levert aan de lokale werkgelegenheid en deels ook aan de leefbaarheid (voorzieningenniveau) in de dorpen.

2. Ruimtelijk Structuurplan Gemeente Epe.

Het structuurplan is een uitwerking van de Toekomstvisie Epe 2010. In het plan staan in hoofdlijnen de gewenste sociaal-maatschappelijke en ruimtelijk-economische ontwikkelingen voor de gemeente Epe voor de komende 10 jaar.

2.1. Algemeen

Diverse verblijfsrecreatiebedrijven zijn verouderd en kleinschalig. Dit aanbod sluit niet aan op de vraag. De bedrijven liggen op een relatief korte afstand van elkaar. Hierdoor is het in veel gevallen niet mogelijk om op de huidige locatie de gewenste kwaliteitsslag temaken. Bovendien wordt verwacht, dat de aanwezige clusters van verblijfsrecreatie op het Centraal Veluws Natuurgebied (buiten de gemeente) geherstructureerd moeten worden. Dit levert meer "Veluwe kwaliteit". Epe kan deze bedrijven opvangen. De IJsselvallei is wellicht een gebied, waar nieuwe of te verplaatsen kampeerbedrijven kunnen worden gesitueerd. Bedacht dient echter te worden, dat de toerist vooral wordt aangetrokken door de attractieve oostrand van het CVN. Het op afstand plaatsen van verblijfsaccommodatie verkleint de commerciële kansen op een succesvolle exploitatie, tenzij het product op zichzelf markttechnisch sterk is. Om deze reden achten zowel de gemeente als de lokale recreatieondernemers de verplaatsing van de eigen bedrijven vanuit de flank van het natuurgebied naar de IJsselvallei weinig kansrijk.

2.2. Bestaande bedrijven

In het navolgende worden de hoofdlijnen van beleid geformuleerd:

2.2.1. Bedrijven in het CVN

Deze bedrijven dienen op basis van het provinciaal beleid op termijn vrijwillig uitgeplaatst te worden naar minder kwetsbare locaties buiten het CVN. Het gemeentelijk beleid voor herplaatsing is hierna beschreven.

2.2.2. Bedrijven in de flank van het CVN.

In tegenstelling tot het provinciale beleid, richt de gemeente zich op de handhaving en bij voorkeur kwaliteitsverbetering van deze bedrijven. Redenen daarvoor zijn dat juist hier de structureel goede bedrijven met toekomstperspectief zijn gesitueerd. Deze bedrijven zijn op de rand van cultuurland en natuur uit recreatief oogpunt ideaalgesitueerd. Het betreffen 4 relatief grote bedrijven, waaronder de Wildhoeve. Wel stelt de gemeente eisen aan eventueel noodzakelijke uitbreiding van bedrijven. Deze kan alleen plaatsvinden in combinatie met landschaps- en natuurbouw en zonodig aanvullende compensatie, verbetering van de recreatieve toegankelijkheid en verbreding van het recreatieve product voor zowel toeristen als inwoners van Epe. Uitzondering op dit groeibeleid vormt de enclave Wissel, waar vanwege de hoge landschappelijk en natuurwaarden geen uitbreiding wordt voorgestaan. Hier moet binnen de beschikbare ruimte worden gestreefd naar kwaliteitsverbetering. Deze ruimte komt mede beschikbaar door de te verwachten verplaatsing van het dierenpark.

2.2.3. Noordrand kern Epe.

Het profiel van enkele verblijfsaccommodatiecomplexen in de noordflank van de kern Epe (vooral hotels) voldoet niet geheel meer aan de huidige eisen van de consumenten. Deze bedrijven zijn (in potentie) zeer geschikt om te blijven voldoen aan de vraag van vooral senioren. Deze bedrijven dienen zich te richten op herhalingsbezoek en een hoog serviceniveau. Daarvoor is verbetering en versterking van het huidige aanbod vereist. Hiertoe kunnen bijvoorbeeld samenwerkingsverbanden nagestreefd worden met maatschappelijke en culturele functies in de kernen.

2.2.4. Verspreide bedrijven.

Voor overige, meer verspreide verblijfsrecreatie in het landelijke gebied geldt, dat deze ieder voor zich een mogelijk noodzakelijke autonome ontwikkeling kunnen doormaken, zolang daarmee de belangen van omliggende functies en dan vooral landbouw, natuur en water niet onevenredig worden aangetast. Vooral bij deze bedrijven geldt dat gestreefd moet worden om deze onderdeel te maken van een gemeentebreed recreatienetwerk van routes en (bijbehorende) voorzieningen. Teneinde een voldoende verhuurbaar aanbod aan verblijfsaccommodatie te waarborgen, wordt het zogenaamde "uitponden" van de recreatieve voorzieningen niet voorgestaan.

2.3. Vestiging nieuwe verblijfsaccommodatie

Gezien de grote potentie van de recreatiesector staat de gemeente een beleid voor waarbij tevens de vestiging van nieuwe verblijfsrecreatieve bedrijven mogelijk is. Primair wordt daarbij ruimte geboden aan bedrijven die in binnen het groen/blauwraamwerk van de provincie geen bedrijfseconomisch perspectief meer hebben. Dit betreft voor een deel bedrijven met een traditioneel marktprofiel. Het is voor het product echter belangrijk, dat het aanbod sterk wordt verbreed (*niet meer van hetzelfde*). Dit betekent, dat er ook ruimte moet worden geboden aan nieuwe initiatieven. De haalbaarheid hiervan moet onder meer door onderzoek worden aangetoond. In combinatie met bijvoorbeeld het Kievitsveld en het eventueel te ontwikkelen golfcomplex kan aan een hoogwaardig health center worden gedacht. Als voorbeeld mag gelden: Thermea 2000 te Valkenburg. Naast een hoogwaardig zwembad en

saunacomplex (zogenaamd kuuroord) wordt de bouw voorgesteld van een vier of vijfsterrenhotel. Met een dergelijke accommodatie wordt het bestaande aanbod verbreed en worden de beoogde doelgroepen (mede) aangesproken. Ook kan worden gedacht aan de vestiging van een zorghotel. Dit is een hotelvoorziening waar gasten in een rustgevende ambiance kunnen herstellen en verpleegkundige zorg en begeleiding kunnen krijgen. Een zorghotel kan goed gecombineerd worden met andere recreatieve voorzieningen. Hierdoor kunnen activiteiten aan gasten worden aangeboden, hetgeen het verblijf verder kan veraangename. Een zorghotel kan bij uitstek worden gecombineerd met de recreatieve voorzieningen rondom Kievitsveld. Nieuwvestiging van verblijfsrecreatie is het meest kansrijk in het Middengebied bij Emst en secundair in de overige oude bouwlanden. Hier moet worden opgemerkt dat voorzieningen als campings een groot ruimtebeslag hebben. Dergelijke omvangrijke bedrijven zijn in de zones Oude bouwlanden landschappelijk niet goed in te passen, maar in het Middengebied wel. Tevens is hier een sterkere relatie aanwezig met de dagrecreatieve voorzieningen rond het Kievitsveld.

2.4. Overige verblijfsaccommodatie(s)

Binnen de gemeente bestaan mogelijkheden en kansen voor ontwikkeling van het concept "Bed & Breakfast". Deze voorzieningen kunnen vooral in combinatie met de agrarische bedrijven (generen van neveninkomsten) dan wel bij vrijkomende agrarische bedrijven worden overwogen. Hiermee wordt het product verbreed. Bij deze ontwikkeling is wel enige waakzaamheid geboden, teneinde te vermijden dat de concurrentiepositie van de bestaande verblijfsaccommodaties niet wordt ondergraven.

3. "Epe, Natuurlijk Anders"

de door de raad vastgestelde beleidsnotitie "Epe, Natuurlijk Anders" geeft op een aantal plaatsen aanwijzingen voor het beleid op het terrein van Verblijfsrecreatie.

Als een rode draad door alle deelgebieden op het terrein van het beleid recreatie en toerisme lopen de kernbegrippen. Ook met betrekking tot het deelbeleid op het terrein van verblijfsrecreatie dient daarmee rekening te worden gehouden.

Voor de volledigheid in dit verband gaat het om de kernbegrippen:

- Natuur
- Kwaliteit
- Kleinschaligheid
- Seizoensverlenging
- Cultuur
- Economie

In dit verband wordt het beleid op het terrein van verblijfsrecreatie min of meer aan alle kernbegrippen getoetst.

In de notitie "Epe, Natuurlijk Anders" zijn onder de "Ontwikkelagenda" de volgende aanwijzingen opgenomen:

- a. De Wet op de Openluchtrecreatie wordt per 1 januari 2008 ingetrokken. De individuele gemeenten dienen zelf beleid te formuleren en te bezien op welke wijze, met inachtneming van het principe "minder regels", regulering dient plaats te vinden.
- b. Provinciaal beleid en rijksbeleid met betrekking tot de inrichting van het grondgebied nopen tot duidelijkheid in de richting van onder meer de recreatieondernemers. Onder meer "Groene wigen", "Ecologische Hoofdstructuur", "Plattelandontwikkeling", "Krimp- en groeibeleid", "Reconstructiewetgeving" beïnvloeden de gemeentelijke visie op dit beleidsterrein.
- c. De Verblijfsrecreatieve sector is een imponerende economische drager.
- d. Er bestaan initiatieven om campings te realiseren.

Beleidskeuze.

1. Bij het beleid met betrekking "Verblijfsrecreatie" laat de Gemeente Epe zich leiden door de strategische visie "Toekomstvisie 2010", het "Ruimtelijk Structuurplan Gemeente Epe" en de beleidsnotitie "Epe, Natuurlijk Anders".

Bijlage 4. / Inventarisatie initiatieven in de gemeente Epe.

Initiatief de heer L. van Essen, Heggerweg 12, 8171 PL te Vaassen.

In de zienswijze, ingediend naar aanleiding van "Epe, Natuurlijk Anders" wordt verzocht om rekening te houden met het realiseren van parkeer- met verblijfsvoorzieningen voor toeristen die gebruik maken van een camper.

De reactie op de zienswijze werd als volgt vastgesteld:

"De beleidsnotitie "Epe, Natuurlijk Anders" heeft niet het detailniveau dat door de briefschrijver wordt gevraagd. Overnachtingsplaatsen voor campers is zeker een onderwerp dat aandacht verdient. In het in de nota genoemde deelproduct "Verblijfsrecreatie" wordt beleid geformuleerd ten aanzien van "Gereguleerde OvernachtingsPlaatsen".

Initiatief minicamping "'t Hinkel", Nijbroekerweg 5a, 8166 KR te Emst.

Het betreft een bestaande "kamperen bij de boer". Nog steeds gekoppeld aan een agrarisch bedrijf. Het initiatief richt zich op de uitbreiding van het aantal standplaatsen. Onder het regime van het bestemmingsplan buitengebied bedraagt het aantal maximaal 15. Het verzoek is om dat uit te breiden naar 30 standplaatsen.

Initiatief de heer J.J. Boomsluiters, Norelholtweg 9, 8161 NA te Epe.

Het initiatief richt zich op het realiseren van een nieuwvestiging minicamping, welke niet gekoppeld is aan een agrarisch bedrijf en daarom niet als nevenactiviteit kan worden toegevoegd aan een agrarische activiteit.

Op grond van de in 2007 geldende regels is het verzoek niet gehonoreerd.

Initiatief Ondernemersvereniging Epe, Postbus 369, 8160 AJ te Epe.

Naar aanleiding van een initiatief van de NKC waarbij gevraagd mee te werken aan de realisering van camperplaatsen in het centrum van Epe heeft de Ondernemersvereniging Epe meegedeeld dat initiatief te ondersteunen.

Initiatief de heer G. Veldkamp, Zwarteweg 9, 8166 KE te Emst.

De initiatiefnemer heeft plannen grond te verwerven aansluitend op een terrein dat zijn eigendom is. Het initiatief houdt in op dat terrein een camping te starten, mede gelet op de strategische ligging ten opzichte van zich in de nabijheid bevindende dagrecreatieve voorzieningen.

Initiatief de heer R. den Uyl en mevrouw Y. Kenter, Wijnbergweg 17, 8166 KV te Emst.

Het initiatief richt zich op de realisering van een camping met 30 standplaatsen onder toepassing van artikel 19 WRO.

Bijlage 5. / Wensen belangenbehartigers.

Inde loop der tijd hebben verschillende belangenbehartigers in de verblijfsrecreatieve sector, met name op het terrein van kamperen, zich uitgelaten over de gewenste situatie na de intrekking van de Wet op de Openluchtrecreatie.

De volgende wensen zijn opgetekend:

1. Recron.
De Recron is de brancheorganisatie voor kampeerbedrijven. De Recron is blij dat met het intrekken van de Wet op de Openluchtrecreatie de noodzaak voor een exploitatievergunning met gedetailleerde voorschriften over beheer en inrichting komt te vervallen. Volgens de Recron kunnen bedrijven daardoor beter inspelen op marktontwikkelingen en de kwaliteit die ze willen bieden zelf bepalen. Verder wordt gepleit voor uniformiteit in het ruimtelijke beleid en het kampeerbeleid, alsmede voor gelijke regels voor de diverse vormen van kampeerbedrijven.
De Recron is tegen een aparte categorie "kleinschalige kampeerbedrijven". Deze bedrijven zijn middels eenvoudiger planologische procedures te realiseren. Er wordt vanuit gegaan dat het in het bestemmingsplan uitsluitend de ruimtelijk relevante zaken met betrekking tot kamperen worden opgenomen (zoals landschappelijke inpassing en bebouwingspercentage voor centrale voorzieningen) en dat er geen regelingen worden ontwikkeld voor het soort en aantal kampeermiddelen en de openingstijden.
2. Stichting Vrije Recreatie.
De Stichting Vrije Recreatie (belangenbehartiger van kleinschalige recreatieondernemers) is van mening dat een algemene verhoging naar 25 kampeerplaatsen zeer gewenst is.
3. VeKaBo.
De Vereniging van Kampeerboeren behartigt ook de belangen van kleinschalige kampeerbedrijven. Zij bepleit het maken van onderscheid tussen reguliere kampeerterreinen en kleinschalige kampeerbedrijven, vooral om planologische procedures voor kleinschalige bedrijven eenvoudiger te houden. Verder zouden zij de grens tussen kleinschalig en regulier willen leggen bij maximaal 40 kampeerplaatsen. Ook zij spreken van kampeerplaatsen in tegenstelling tot kampeermiddelen om daarmee de problematiek van het handhaven op bijzettentjes te voorkomen.
4. NKC.
De Nederlandse Kampeerautoclub geeft aan dat er de komende jaren een sterke toename van het aantal campers verwacht mag worden en dat de voorzieningen in Nederland nog niet op een vergelijkbaar (hoog) niveau staan als de omliggende landen. Zij bepleit verder een uitbreiding van het aantal gereguleerde overnachtingsplaatsen.
De NKC pleit ervoor het overnachten van campers buiten kampeerterreinen mogelijk te maken middels een regeling in de Algemene Plaatselijke Verordening en om in bestemmingsplannen bepalingen op te nemen die het mogelijk maken dat particulieren en bedrijven ook voor campers overnachtingsmogelijkheden creëren.
5. Recron/Epe en Toer de Boer Op/Epe.
Gedateerd 13 februari 2007 heeft Recron/Epe en Toer de Boer Op /Epe een advies geformuleerd dat hier integraal wordt overgenomen. Het integraal opnemen van dit advies komt voort uit de specifieke en gedetailleerde visie op lokaal terrein, terwijl de visie van de andere belangenbehartigers meer algemeen is gesteld.

Kleinschalig kamperen.

Algemeen standpunt RECRON: "Onder kleinschalig kamperen dient te worden verstaan maximaal 15 kampeereenheden. Hierbij wordt een kampeereenheid gedefinieerd als een mobiel kampeermiddel (tent, vouwwagen, camper of toercaravan) met eventueel een bijzettent van maximaal 5 m2).

Binnen het gemeentelijk beleid gemeente Epe zal moeten worden vastgelegd wat verstaan wordt onder kleinschalig kamperen. Twee situaties zijn daarbij denkbaar:

1. *Wanneer de gemeente Epe geen onderscheid wil maken tussen de reguliere en de kleinschalige terreinen ("kamperen bij de boer" en "burger minicampings") zullen alle kampeerterreinen, ook de kleinschalige, positief moeten worden bestemd. Voor elk soort kampeerterrein gelden dan gelijke (ruimtelijke ordening-)regels.*

2. Wanneer de gemeente Epe wel onderscheid maakt tussen regulier en kleinschalig kamperen, moet er een aparte regeling voor "kamperen bij de boer" en/of "minicampings" worden geformuleerd. Daarbij is het gebruik van artikel 15 WRO van toepassing of een aanpassing van het bestemmingsplan.

Het buitengebied van de gemeente Epe is gelegen in het Centraal Veluws Natuurgebied (CVN) en/of in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en/of de Groene Wig of in het landelijk uitloopgebied ten oosten van het Apeldoorns kanaal. Dit onderscheid is van belang omdat de reguliere bedrijven met strenge (natuur-)regelgeving binnen de eerste drie genoemde categorieën te maken hebben. Het kan niet worden toegestaan dat voor de niet-reguliere recreatiebedrijven minder zware ruimtelijke en natuurregels zouden gelden. Nieuwvestiging van "kamperen bij de boer" of "minicampings" is in het CVN, in de EHS en in de Groene Wig **niet** mogelijk.

RECRON (Epe) maakt voor bovengenoemde situaties 1. en 2. onderscheid tussen "kamperen bij de boer" en "burger minicampings" en hanteert daarvoor de volgende definities:

- "Burger minicampings" zijn kleinschalige campings bij burgerwoningen of voormalige agrarische bedrijven. Deze kampeertreinen kunnen slechts gerealiseerd worden via een positieve bestemming verblijfsrecreatie in het bestemmingsplan.
- "Kamperen bij de boer" is een kleinschalige vorm bij/op in werking zijnde agrarische bedrijven. Zij kunnen daarbij gebruik maken van artikel 15 Wet Ruimtelijke Ordening op basis waarvan zij een vrijstelling van het agrarisch gebruik kunnen aanvragen

Naar de mening van de recreatieondernemers Epe zijn de navolgende eisen van toepassing op "Kamperen bij de boer":

- Is altijd gekoppeld aan een productief agrarische bedrijf. Is persoonsgebonden en overdraagbaar aan derden.
- Op het CVN, in de EHS en in de Groene Wig maximaal 15 kampeereenheden toegestaan.
- Op het CVN, in de EHS en in de Groene Wig is geen nieuwvestiging toegestaan.
- In het landelijk uitloopgebied ten oosten van het Apeldoorns kanaal zijn maximaal 25 kampeereenheden toegestaan (=grenswaarde: daarboven wordt de eis van kracht van het aanvragen van een bestemmingsplanwijziging).
- Landschappelijke inpassing.
- Quotering en zonering is van toepassing *
- Geen jaarronde opening: april-oktober
- In de winterperiode geen kampeermiddelen aanwezig.
- Geen stacaravans mogelijk.

Eisen van toepassing op "burger minicamping":

- Geen burger minicampings zijn / worden toegestaan op het CVN, in de EHS en in de Groene Wig.
- Deze kampeertreinen kunnen buiten genoemde gebieden slechts gerealiseerd worden via een positieve bestemming verblijfsrecreatie in het bestemmingsplan.
- Aan een positieve bestemming voor een burger minicamping wordt een maximum van 25 eenheden gesteld.
- Quotering en zonering is van toepassing *
- Geen jaarronde opening: april-oktober.
- In winterperiode geen kampeermiddelen aanwezig.
- Geen stacaravans mogelijk.

*.Quotering/zonering: voor reguliere kampeertreinen wordt reeds in het bestemmingsplan bepaald waar (zonering) en hoeveel (quotering) vestigingen van kampeertreinen plaats mogen vinden. Om aantasting van het landschapsbeeld, natuur en versnippering te voorkomen, dient er ook voor "kamperen bij de boer" (bij gebruikmaking van art. WRO) in het bestemmingsplan vastgelegd te worden waar en hoeveel vestigingen worden toegestaan. Voor de quotering en zonering is uitgegaan van de situatie per 31-12-2006.

Binnen de gemeente Epe zijn momenteel enkele echte kamperen bij de boer, de overige zijn minicampings welke niet aan een productief agrarische bedrijf verbonden zijn. Deze minicampings moeten een ontheffing krijgen op basis van het aantal kampeereenheden uit de WOR, namelijk 15. Ontheffing is persoonsgebonden, dus niet overdraagbaar aan derden.

Reguliere kampeertreinen.

Reguliere kampeertreinen zijn die terreinen die volgens de vervallen WOR de plicht hadden een vergunning aan te vragen voor het "houden van een kampeertrein".

- jaarronde exploitatie mogelijk
- landschappelijke inpassing
- stacaravans maximum oppervlakte 50 + 5 m² (5 m² berging)

De WOR is afgeschaft ter vermindering van regeldruk. Dus bijvoorbeeld geen:

1. maximum aantal stacaravans t.o.v. aantal toeristische plaatsen (is eigen accommodatiekeuze)
2. eisen te stellen aan seizoensopening en sluiting bij reguliere recreatiebedrijven

3. *eisen te stellen aan de inrichting van het terrein (is marktvraag en vrij ondernemerskeuze)*

Kamperen buiten kampeerterreinen.

De WOR onderscheidt drie vormen van kamperen buiten kampeerterreinen: groepskamperen, vrij kamperen en kamperen op eigen terrein.

Vrij kamperen en kamperen op eigen terrein is gelet op o.a. verrommeling niet mogelijk.

Groepskamperen, bijvoorbeeld scouting die een kampeerweekende heeft voor eigen leden zou onder voorwaarden via een APV-regeling eventueel mogelijk kunnen zijn.

Permanente bewoning.

Tegengaan van permanente bewoning is een handhavingsprobleem. Te weinig personele capaciteit voor handhaving mag geen excuus zijn voor het opstellen van extra oneigenlijk RO-regels enkel om permanente bewoning tegen te gaan.

Voorbehoud.

Met de beleidsuitvoering en vaststelling dient een voorbehoud gemaakt te worden met het oog op Natura 2000 en de nog op te stellen beheerplannen.

Beleidskeuze.

1. Bij het formuleren van het beleid worden de wensen van de belangenbehartigende partijen in de overwegingen betrokken.